

Psalm 147

Tekst Biblii Tysiąclecia: Hymn dziękczynny ocalonego ludu

- (12) Chwal, Jerozolimo, Pana
Chwal Boga twego, Syjonie!
- (13) Umacnia bowiem zawory bram twoich
I błogosławi synom twoim w tobie
- (14) Zapewnia pokój twoim granicom
Nasyca ciebie najlepszą pszenicą
- (15) Na ziemię zsyla swoje orędzie,
mknij chęć Jego słowo.
- (16) On daje śnieg niby wełnę,
A szron jak popiół rozsiewa.
- (17) Ciska swój grad jak okrusz chleba;
Od Jego mrozu ścinają się wody.
- (18) Posyła słowo swoje każe im tajać;
Każe wiać swemu wiatrowi, a spływają wody.
- (19) Obwieścił swoje słowa Jakubowi,
Izraelowi ustawy swe i wyroki.
- (20) Żadnemu narodowi tak nie uczynił:
O swoich wyrokach ich nie pouczył. Alleluja.

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła :

Psalm podzielony w tekście greckim (LXX) na dwa odrębne utwory, stanowi jedną kompozycję hymniczną. Każda z trzech strof ma własne wezwanie do uwielbienia i podobne uzasadnienie: Pan rządzi całym kosmosem otacza i troską swój lud. Dominuje tu temat darmowego zbawienia, łaski, którą otrzymują bogobojni. Psalm odzwierciedla sytuację Izraelitów po przesiedleniu babilońskim, gdy lud powrócił do Jerozolimy, odnowionej przez Boga (ww.2.13n). Chrześcijanie rozpoznają w Panu Chrystusa, a w Syjonie – Kościół. Wspólnota wierzących jest wezwana przez psalmistę do publicznego dziękczynienia, Eucharystii, przy dźwięku instrumentów i radosnych śpiewach. Kościół dziękuje więc Ojcu za Jezusa, który jest założycielem, budowniczym i zarazem bramą (J 10,7.9) nowej Jerozolimy (ww.2.13). On jest Księciem Pokoju (J 20,19n), pszenicą z nieba (J 6,35.48.51) i uzdrowicielem zranionych serc (ww.3,14).

Pan utrzymuje ład w kosmosie i z miłością rządzi swoim ludem, który sam wybrał i któremu objawia swoją wolę (ww.19n). Szczególną troską otacza ubogich i pokornych, a odrzuca każdy system rządów oparty na przemocy i egoizmie (ww.6.10).

**Psalm 147 - Hymn dziękczynny ocalonego ludu – Biblia pisarzy, tom 4:
Psałterz pisarzy, ks. Marek Starowiejski, wyd. Marek Derewiecki, 2024**

Lauda Jerusalem Dominum

Autor: **Franciszek Karpiński** (1741-1825).

**Jerozolimo! Chwal Pana nad pany
Ramieniem Jego mur twój opasany.
Górny Syjonie! Chwal swojego Boga,
Żadna cię przy tym nie obejdzie trwoga.**

**On twoje zamki w bramach obwarował,
Gdzie syny twoje bezpiecznie zachował.
On twe granice pokojem zaszczyca,
W których cię zboża dostatkiem nasycą.**

**On skoro ziemi swe powie wyroki,
Nie znają żadnej słowa Jego zwłoki,
On pola śniegiem jak wełną odziewa,
A szron po ziemi jak popiół rozsiewa.**

**On, gdy rozkaże, lodem skrzepnie zima,
Której ostrości, któż łatwo wytrzyma?
Znowu rzekł słowo: rozplyną się lody,
Wionie duch Jego, powzbierały wody.**

**Bóg prawa, Bóg swe sądy Jakubowi,
Bóg podał zakon swój Izraelowi:
Żadnym narodom On tak się nie stawiał
Łaskawie, ani praw swoich objawił.**

Oznajmił swoje Słowo • Ps 147b,12–13.14–15.19–20

Kiedy Bóg posyła swoje Słowo, zwykle rozumiemy, że „mówi”. Tym razem to coś więcej. Posyła na świat Jezusa, Słowo Wcielone HALLELE • Wśród psalmów wyróżniamy Hallele: trzynaście modlitw przewidzianych na określone święta i inne okazje życia społecznego i religijnego. Ich nazwa pochodzi od powtarzającego się w nich wezwania: Hallelu-Jah!, to znaczy: „Chwalcie Pana!”. Najbardziej znane są Hallele egipskie, inaczej Mały Hallel (Psalm 113–118), śpiewane podczas Święta Paschy. Wielki Hallel to z kolei Psalm 136, odmawiany również raz w roku podczas Paschy, zaraz po Małym Hallelu. Poza nimi istnieje trzecia grupa Hallelów: Psalmy 145–150.

HYMN UWIELBIENIA • Psalm 147 należy do trzeciej grupy psalmów, do pięciu psalmów zamykających Psalterz. Ich cechą charakterystyczną jest wezwanie Alleluja, które pada na zakończenie utworu. Psalm ma cechy hymnu, bezinteresownej pieśni uwielbienia, wykonywanej przez wspólnotę zebraną na liturgii w Świątyni Jerozolimskiej • Teologią nawiązuje do Deutero-Izajasza, ukazując Boga Zbawcę i Stwórcę, troskliwego Ojca, który zbiera wygnańców i odbudowuje Jeruzalem, a równocześnie okrywa niebo chmurami i nadaje imiona gwiazdom. Izrael powrócił z wygnania i w morzu pogan dziękuje Bogu za nieustanną troskę i dar Jego Słowa, które kreuje historię i podtrzymuje życie narodu wybranego.

SŁOWO WCIELONE • Usłyszmy fragmenty Psalmu 147 wysławiające Boga, który posyła na ziemię swoje Słowo. To łączy go z Ewangelią, która opisuje Jezusa, żywe Słowo Boga zstępujące na ziemię • Zwróćmy uwagę, że w Słowie Boga, podtrzymującym świat w istnieniu i pełniącym Jego wolę, chrześcijanie mogą odczytać obraz Syna Bożego. On jest budowniczym nowej Jerozolimy, czyli Kościoła, bramą owiec i dawcą życia. On uzdrawia złamanych na duchu i przynosi nam trwałą pokój.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

Wysławiaj twego Boga

Oznajmił swoje słowo Jakubowi